

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tár

343.53

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

*Vázsonyi a Zita-kórház
és a Műszerüzem botrányairól*

Forrás:

*Az Est**1916*
(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Vázsonyi a Zita-kórház és a Műszerüzem botrányairól

Védi a fővárost

— Az Est tudósítójától —

A főváros pénzügyi bizottsága a nyári szünet óta ma tartotta az első ülését; ez alkalommal Vázsonyi Vilmos részletesen foglalkozott azokkal a visszaélésekkel, a melyeket legutóbb *Az Est* hozott nyilvánosságra. Az ülésen első ízben jelent meg Csupor József, a pénzügyi osztály új tanácsnoka.

Dr. Bódy Tivadar alpolgármester, a pénzügyi bizottság elnöke nyitotta meg az ülést és nyomban Vázsonyi Vilmos szólt föl.

— Napirend előtt szövé akarom lenni azokat a kérdéseket, — mondotta Vázsonyi Vilmos — a melyekkel a nyilvánosság a közelmúltban foglalkozott. Hetek óta olvasunk vádakot egyes alkalmazottak ellen és vádakot általánosságban a város ellen.

Mindenki hozzászól ezekhez a kérdésekhez, szükséges tehát, hogy mi magunk is hozzászóljunk, különösen itt a pénzügyi bizottságban, a mely tulajdonképpen ellenőrzi az adminisztrációt. Itt akarunk alkalmat adni arra, hogy a felelős vezetők nekünk és a nyilvánosságnak *felvilágosításokat* adjanak. Legelső sorban ki kell jelentenie: nem tartunk

ott, hogy erkölcsi importra lenne szükségünk.

Nem hiszi, hogy volna olyan bizottsági tag, a ki, ha visszaélés jutna tudomására, alkalmat ne keresne a megtorlásra. Azt sem gondolja, hogy a megtorlásra idegen segítséget kellene igénybe venni. Kivülről indulván meg a vádemelés, a közönség körében az a hit támadt, hogy *külső beavatkozás nélkül sem jelfedni, sem megtorolni nem lehet a visszaéléseket.*

Köszönettel tartozik mind a mellette a nyilvánosságnak, mert helyesnek tartja a visszaélések kipellengérezését. Nem teszek szemrehányást — mondotta Vázsonyi — Fényes László barátomnak, a kivel sokszor dolgoztam együtt, sőt köszönöm a munkát, a melyet kifejtett, s meg kell jegyezmem, hogy *Fényes László nem tartozik a várományosok közé, a kiknek valami céljuk lenne itt a fővárosnál és tudom, hogy önzetlenül, minden érdek és cél nélkül, fanatikusán dolgozik.*

Nemcsak hogy nem teszek neki szemrehányást, de *köszönettel tartozom neki.* Ellenben furesának tartom, hogy gróf Esterházy Mária teremtőhatósági autonómia ellen a kormányhoz fordult. Furesa ez ellenzéki

szempontból és azért is, mert vannak bizottsági tagok, a kikkel más területben is együtt ül és a kikhez bizalommal fordulhatott volna.

Hetek óta torturán mennek át mindazok, a kiknek valami közük van a dolgokhoz. Mikor vádat hallottunk a Zita-kórház egynéhány alkalmazottja ellen, nem maradtak a visszaélésekben bűnös alkalmazottaknál, hanem tovább mentek és vádak hangzottak el azok ellen is, a kik a köteles ellenőrzést elmulasztották.

Megvádolták például a Zita-kórház egyik alkalmazottját, hogy sonkát, zsírt és egyéb élelmiszert vitt haza, majd vádak hangzottak el egy tanácsnok ellen azért, mert élelmiszereket szállított lakására a kórházból, jóllehet megfizette azok értékét. *Néha a bottások súlyosabb elbírálás alá esnek, mint a bűnök.*

Hiszen a tanácsnok urnak módjában lett volna az élelmiszertüzemtől is vásárolni és *meggondolatlanság* volt részéről, hogy olyan üzemből szerzett be élelmiszert, a melynek ő volt a felügyeleti hatósága. Ezt az eljárást nem akarom menteni, sőt helytelenül és megfontolatlanul cselekedett a tanácsnok.

Sokkal fontosabb a *műszerüzem ügye.* Ennek az ügynek egyik része fegyelmi, másik része bünyádi eljárás alatt van. Nyilvánvalóan ebben az ügyben is a *kellő ellenőrzést nem teljesítették.* A műszerüzem vezetője, a vád szerint, magánosoknak házi-raktárunkban levő cikkeket adott el.

Van hírlapokban közzétett tanácsi nyilatkozat arról, hogy ezt tanácsi felhatalmazás nélkül tette. Minthogy minden bevételzésen az alpolgármesteri utalványozásnak kell lenni, az a kérdés merül fel, hogyan lehetséges, hogy a főváros folytatólagosan, kellő utalványozás nélkül bevételzés összegeket és hogyan lehetséges az, hogy az ellenőrzés ezt figyelmen kívül hagyja?

Hogyan lehetséges, hogy egy igazgató, a kire sokszor vádaskodtak, ellenőz és nélkül ilyen manipulációt folytathat. *A mi itt történt, az súlyos megsértése a kötelességnek azok részéről, a kik az ellenőrzéssel vannak megbízva.* Olvasom, hogy megint a közgyűlés felelősségét emlegetik. Ezzel szemben ki kell jelentenem, hogy a műszerüzem a tanács legsajátosabb alkotása, a melyet csak a kórházi számlán vezettek és nem volt más, mint egy beszerző szerv, raktár, tulajdonképpen nem is üzem és csak a háboru nagy munkájában fejlődött üzemmé.

Ennek az üzemnek a szabályzata soha nem volt a közgyűlés előtt, s ebből az alkalomból hangsúlyozza, hogy a közgyűlés csak a közgyűlési határozatokért felelős, továbbá felelős annyiban, hogy felelősségre vonja azokat, a kik arra rászóigáltak. A mi tanácsunkban nincsenek bizottsági tagok, mint a bécsi községtanácsban. A mi tanácsunk mint *zárt testület* tanácskozik és ilyen minőség-

gében az önkormányzat kilencven százalékát viszi.

Azt olvastam, hogy a polgármester a közgyűlés rabja és hogy a közgyűlés felelős, de a polgármester nem felelős, mert a közgyűlés megakadályozza az ellenőrzésben. Azt hiszem, ebből a polgármester aligha kér. Én nagy tisztelője vagyok a polgármestereknek és elismerem, hogy *soha nem volt polgármestere Budapestnek*, a kinek akkora tekintélye és befolyása lett volna a közgyűlésen és a ki annyira keresztül tudta volna vinni akarátát a törvényhatósági bizottságban, mint a mennyire ő. A közgyűlés bevonása tehát méltatlan és téves. A visszaélések nyilvánosságra hozatalát csak köszönnünk lehet, de *kissé erős dolog, ha általánosságban a városról és a közgyűlésről beszélünk*, akkor, a mikor egy tisztviselő sonkát visz haza és az, a ki az ellenőrzésével meg van bízva, elmulasztotta a kontroll. Nem lehet odaállítani a közgyűlést, mint *megfertőzött testülelet*, a mely nem egyéb, mint a bűnös Budapest kiaknázására alakult gyülekezet. Különösen érinti ez őt, mint a ki életcéljának tűzte ki, hogy a főváros a kapitalizmus kezéből kiragadjon egyes monopolizált vállalatokat, hogy községi üzemekké alakítsa át. És mikor erre gondol, akkor mindig tisztelettel tekint a polgármesterre, mint a ki erős kézzel hajtotta végre ezt a programot, olyan céltudatosan, a hogyan azt ő pályája kezdetén alig merte gondolni.